

jeg har kun set Udkastet, men ikke selve Overenskomsten, men de er vistnok enslydende —, er der endogsaa paa et enkelt Punkt sket en Forhøjelse med Hensyn til Taksterne, nemlig med Hensyn til Takst I, den Betaling, der ydes i Købstæderne. Det er jo Sygekassernes Forhandlingsudvalg og Lægeforeningens Forhandlingsudvalg, som har afsluttet denne Overenskomst, og ganske vist har dette Forhandlingsudvalg haft Bemyndigelse, men dette saakaldte Forligs Afslutning er sket uden noget som helst Samarbejde med Sygekassernes Repræsentantskab, og Resultatet er da ogsaa blevet det, at der vistnok baade i Bysygekasserne og Landsygekasserne i Jylland er en ret stor Misfornøjelse med denne Overenskomst og med det Resultat, der er kommet til at foreligge. Jeg kan ikke undlade at udtale min Beklagelse af, at den højtærede Minister, som efter Opfordring fra forskellige Sider i denne Sal har foranlediget disse sidste Forhandlinger, der har ført til dette Resultat, saa vidt jeg ved, var forhindret i at deltage i de Forhandlinger, der førtes i Aarhus. Det var dog muligt, at Resultatet var blevet noget bedre for Sygekassernes Vedkommende, hvis den højtærede Minister havde kunnet være til Stede og foretage Mægling. Nu forekommer det mig, at netop denne Afslutning paa Konfikten, saaledes som den blev, nok kunde foranledige, at der blev taget fat paa en Revision af Sygekasseloven, i Retning af at Sygekasserne blev mere frit stillet i deres Forhold overfor Lægerne. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme ind paa disse Punkter, men jeg kan ikke lade være med at nævne, at naar man siden Loven af 1892 stadig har fastholdt, at Sygekasserne skal yde fri Lægehjælp — og det er jo gaaet igen i alle de Revisioner, vi har haft efter den Tid —, saa har dette i Virkeligheden ført til, at Sygekasserne er kommet til at staa svagt overfor Lægerne og deres Krav. Derfor kunde jeg tænke mig, at man herindefra vilde søge at stille Sygekasserne noget mere frit i saa Henseende, saaledes at de ikke absolut skulde yde fri Lægehjælp, men at Hjælpen kunde bestaa dels i Lægehjælp og dels i Pengehjælp. Jeg kunde naturligvis ogsaa fremføre andre Punkter, men jeg skal ved denne Lejlighed afholde mig derfra.

Johannes Lou: Jeg er heller ikke helt tilfreds med dette Lovforslag, som udskyder Revisionen af Sygekasseloven. Man skyndte sig i sin Tid med Behandlingen af Loven af 6. Maj 1921 om Ændringer i Sygekasseloven, da man vilde have den kædet sammen med

de to andre store gavnlige Love, der den Gang vedtoges; men det Udvalg, der havde behandlet Lovforslaget, gav i sin Betænkning Udtryk for, at store Spørgsmaal var rejst og burde finde deres Løsning. Det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard har her rejst Spørgsmaalet om Lægernes og Sygekassernes indbyrdes Forhold, men et af de allervigtigste Spørgsmaal og et Spørgsmaal, der spiller en uhyre stor Rolle, er Kørselsspørgsmaalet. Jeg ved ikke, hvor langt man er kommet i de Overvejelser, som Ministeriet den Gang sagde, man vilde tage op, men er man ikke naaet til et Resultat endnu, saa beklager jeg det, thi det spiller en uhyre stor Rolle for dem, der skal yde denne Kørsel, paa hvilken Maade der skal køres. Men jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard i, at det ingen Nytte er til nu at faa fremsat et stort socialt Lovforslag, som ikke har Udsigt til at kunne blive ordentlig gennemarbejdet og gennemdrøftet — saa den rene Nødvendighed byder os at tage den højtærede Ministers her foreliggende Lovforslag.

Socialministeren (Borgbjerg): De tre ærede Talere, der har haft Ordet, er jo enige med Ministeriet i, at der er ikke andet for, hvad enten man nu anser Lovforslaget for mere eller for mindre heldigt, end at udskyde Revisionen til næste Aar, hvad der jo ogsaa har været Sygekassenævnets og Sygekasseinspektoratets Mening, som jeg har sluttet mig til. Men jeg føjede til ved Fremsettelsen, at det kunde være blevet nødvendigt at tage Sagen op, nemlig hvis den jydsk Konflikt var blevet fortsat paa andet Aar. Nu er den afsluttet. Det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard kritiserede Forliget, idet han dog tilføjede, at han ikke havde noget nøje Kendskab til Overenskomstens Indhold. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme ind paa dette Indhold; først for et Par Dage siden har Ministeriet modtaget foreløbig Meddelelse om Overenskomsten, og først for et Par Timer siden har jeg modtaget selve den officielle Meddelelse — den er dateret i Dag, den 30. Januar, og underskrevet af C. Jacobsen og Jens Christian Møller, og man anmoder om Ministeriets Godkendelse af Overenskomsten. Jeg skal kun sige saa meget, at efter hvad der mundtlig er meddelt mig fra forskelligt Hold, er Overenskomsten ikke saa daarlig, som det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard har hørt eller formener, og man har meddelt mig, at navnlig Landsygekasserne i Jylland er nogenlunde tilfredse med den. Men jeg skal, som sagt, ikke udtale mig derom,